

като ученъ, а простиятъ — като простъ човѣкъ.

Следователно, не е достатъчно само човѣкъ да има знания, но той трѣбва да знае, какъ да ги използува. Сжщото може да се каже и за окултнитѣ ученици. За окултния ученикъ не е достатъчно само да придобива знания, но той трѣбва да е готовъ да ги прилага, да знае, какъ да се справя съ тѣхъ. Иначе, той ще се намѣри въ положението на бедния човѣкъ, който копае, работи съ мотиката по неволя, а не отъ съзнание. Дайте пари на този човѣкъ, да видите, какво ще направи съ тѣхъ. Той веднага ще напусне мотиката, ще се облѣче хубаво и ще трѣгне съ другари по театри, по концерти, по кръчми — ще удари на ядене и пиене. Той ще се мие, ще се чисти, отвънъ да бжде чистъ, а дали вътрешно е чистъ, за това нѣма да помисли. Този човѣкъ ще мяза на ученитѣ, които знаятъ състава и свойствата на хранитѣ, знаятъ, кои храни сж най-добри, но щомъ дойде въпросъ, какви храни трѣбва да употрѣбаватъ, всичкото имъ знание пропада. Това не е наука, това не е знание.

Първото нѣщо, което се изисква отъ окултния ученикъ, е да разбира себе си, да пази онѣзи свои чувства, които съставятъ основа на живота му. Кои чувства сж основни за него? Запримѣръ, едно отъ основнитѣ чувства на ученика е да влиза въ положението